

Túrkeve, 1895. október 21. – Budapest, 1967. november 15.

Értelmiségi családból származott, apja elemi iskolai néptanító volt. Fia kilencéves korában teljesen árván maradt, tizenhat éves koráig az Országos Tanítói Árvaházban nevelkedett, ahonnan kikerülve teljesen maga látta el önmagát. A debreceni Református Kollégium Tanítóképző Intézetében szerzett népiskolai tanítói oklevelet. 1913-tól 1921-ig Csökmőn (Bihar vármegye) tanított. 1927-től a mezőtúri újvárosi, majd a szeghalmi református felekezeti iskola tanítója, ez utóbbinak 1945-ig, tizenhárom éven át igazgatója. Emellett a Gazdák Biztosító Szövetkezetének helyi képviselője, a legeltetési társulat ügyvezetője. Évekig irányította a selyemgubó-beváltó állomást is. 1918-ban a csökmői néptanács jegyzője. A Tanácsköztársaság idején a nincstelenek földosztási megbízottja. A húszas években ellenzéki magatartása miatt összeütközésbe került a Nagyváradi Káptalannal. 1930-ban lépett be a Független Kisgazdapártba. Előbb a községi, majd hosszabb ideig a szeghalmi járási szervezet titkára. A német megszállás idején csendőrségi megfigyelés alatt állt, le is tartóztatták és bántalmazták. 1945 júniusától az FKGP központjában a vidéki szervezés vezetője. 1945. június 24-től az Ideiglenes Nemzetgyűlés tagja, november 4-től Békés vármegyében nemzetgyűlési képviselő. 1947 nyarán az Általános Fogyasztási, Termelő és Értékesítő Szövetkezet igazgatósági tagja. 1947. augusztus 31-én nem szerzett újból mandátumot. 1947. november 18-tól 1948. november 8-ig Bihar vármegye főispánja és közellátási kormánybiztosa, egyidejűleg a Gazdák Biztosító Szövetkezetének igazgatója s a Kölcsönös Állatbiztosító ügyvezető alelnöke, majd az Állami Biztosító Nemzeti Vállalat alkalmazottja. 1950-től a Növénytermeltető Vállalatnál dolgozott mint biztosítási előadó. Később a Sertéstenyésztő Vállalatnál helyezkedett el, s innen ment nyugdíjba.